AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 157v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

scientie. ut sint bestie mansuete ⁊ pecora edomi
ta. et innoxu serpentes. Motus enim animae s ista
mallegoria. s. factus elacionis ⁊ delectatio libidinis.
et uenenu curiositatis. motus s animae mortue.
Quia n ita mortu ut omi motu carat quo disce
dendo a fonte uite mortu atq. ita suscipit apte
reunte sclo. ⁊ eformat ei. verbu aut tuu ds fons
uite etne e. et n pterit ideoq. in uerbo tuo cohi
bet ille discessus. Du dr nob nolite eformari
huic sclo. ut pducat tua anima in fonte uite.
anima uuente in uerbo tuo. peuangelistas
tuas anima etinente imitando imitatores xpi
tui. Hoc e enim secdm genus. quo emulacio ui
ri ab amico e. l stote inqd sic ego. qr ego sic
uos. ita erant anima uua bestie bone in man
suetudine actionis. Mandasti enim dicens in
mansuetudine opa tua pfice et a bomi homine
diligeris ⁊ pecora bona. neq. si manducaue
rint abundancia.
neq. si non manducauerint egentia. l t ser
pentes boni. n pnuciosi. ad nocendu. s. ad stati
ad cauendu. et tantu exspoliantes teporale
natura. qntu sufficit ut pea que facta s in
tellecta conspiciat etnitas. Seruuunt enim racio
ni hec animalia cu apgressu mortifero cohi
bita uuuunt et bona s. l ecce enim dne ds nr. crea
tor nr. cu cohibite fuerint affectiones a bamo
re sclo. quib moriebam male uuuendo et ce
pere et anima uuens bene uuuendo. com